

mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr.18,
Republica Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+ 373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Chișinău, P.Rareș, 18 street,
Republic of Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Nr. 3ra-694/22 din 27.12.2022

**Dnei Domnica Manole
Președintele Curții Constituționale a RM**

Prin prezenta, în baza încheierii din 19 octombrie 2022, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție Vă expediază sesizarea, în vederea examinării constituționalității prevederilor alin. (2) din art. 36 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, potrivit căroră „dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare”.

Anexă: copia încheierii din 19 octombrie 2022 pe 3 pagini, sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 10 pagini.

Cu respect,

**Președintele Colegiului civil,
comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție**

Tamara Chișca-Doneva

Ex: T.Bradu

10:00

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
Intrare Nr.	49
" 11 " 018	2023

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate**1. Denumirea instanței de judecată:**

Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova

2. Completul de judecată:

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ, în componența:

Președintele ședinței, judecătorul – Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii - Nina Vascan, Nicolae Craiu, Aliona Miron și Ala Cobăneanu

4. Adresa instanței de judecată

mun. Chișinău, str. Pentru Rareș 18

5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată

tel: 0 22 21 87 71

e-mail: colegiul.civil@csj.md

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun¹

La 26 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Tatiana David a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 423/26 din 29 decembrie 2021.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2022, a fost admisă acțiunea depusă de Tatiana David și a fost anulat actul de constatare nr. 423/26 din 29 decembrie 2021, emis de Autoritatea Națională de Integritate.

În susținerea soluției adoptate, Curtea de Apel Chișinău a învederat că atât Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, cât și Legea privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016, nu instituie careva norme cu privire la termenii de finalizare a procedurii de control și de emitere a actului de constatare. Prin urmare, acest termen urmează a fi verificat prin prisma art. 60 din Codul Administrativ.

În speță, începutul termenului de control corespunde zilei în care la Autoritatea Națională de Integritate a fost înregistrată sesizarea în privința Tatiane David – director al Gimnaziului Pănășești, r-nul Strășeni, adică datei de 28 iulie 2021 și respectiv, procedura de control urma a fi închisă în termen de 30 de zile, și anume la 30 august 2021, cu posibilitatea prelungirii termenului cu cel mult 15 zile.

Mai mult, procedura administrativă nu putea depăși termenul de 90 de zile chiar dacă cazul este complicat, astfel că aceasta urma a fi finalizată la 26 octombrie 2021, nu la 9 decembrie 2021.

Drept urmare, Curtea de Apel Chișinău a constatat că în litigiul dedus judecării sunt întrunite temeiurile de încălcare a procedurii, ceea ce duce la anularea actului de constatare al Autorității Naționale de Integritate nr. 423/26 din 29 decembrie 2021.

La 26 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2022, iar la 1 august 2022, a fost depusă motivarea recursului, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2022, s-a numit examinarea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2022, în complet din 5 judecători pentru datat de 12 octombrie 2022.

¹ Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2022, s-a amânat ședința instanței de recurs, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana David împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 423/26 din 29 decembrie 2021, pentru data de 19 octombrie 2022.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2022, s-a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (2) din art. 36 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, potrivit căroră „dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare” și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

C. Obiectul sesizării²

În temeiul art.135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. a) și art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13 decembrie 1994, art. 4 alin. (1) lit. a) și art. 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, art. 2 lit. b) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 789 din 26 martie 1996 și art. 195 Cod administrativ coroborat cu art. 12¹ alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, solicităm respectuos Curții Constituționale efectuarea controlului constituționalității *art. 36 alin. (2) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016*, în vederea corespunderii acestuia cu prevederile art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

² În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție³

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ fi asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Prin instituirea de către legiuitor în art. 36 alin. (2) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, a interdicției de a trimite cauza la rejudecare, accesul liber la justiție care are același câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil, devine ineficient și lipsit de substanță.

Or, în cazul adoptării de către instanța de fond - Curtea de Apel Chișinău a unei soluții pe caz, bazată exclusiv pe faptul că actul administrativ individual defavorabil este emis cu încălcarea procedurii stabilite, fără a ține cont de explicațiile părților cu privire la situația de fapt și motivarea în drept a acestora, **face imposibilă exercitarea de către instanța de recurs a controlului de legalitate.**

Mai mult ca atât, în asemenea caz, instanța de recurs nu poate să asigure părților dreptul la soluționarea cauzei, cu respectarea dublului grad de jurisdicție.

³ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁴

Ab initio, ținem să reiterăm că art. 6 § 1 nu obligă statele contractante să înființeze curți de apel sau de casație. Cu toate acestea, un stat care a înființat instanțe de acest tip are obligația să se asigure că justițiabilii beneficiază de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 § 1 [Platakou împotriva Greciei, pct. 38; Zubac împotriva Croației (MC), pct. 80].

Totodată, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit criterii pentru a evalua dacă se realizează controlul „jurisdicției depline” în sensul Convenției (Sigma Radio Television Ltd împotriva Ciprului, pct. 151-157). Astfel, pentru a evalua dacă organul jurisdicțional exercită un control suficient, trebuie luate în considerare următoarele trei criterii combinate: obiectul deciziei criticate; metoda folosită pentru a ajunge la această decizie; conținutul litigiului, inclusiv mijloacele de apel, atât cele dorite, cât și cele reale.

Așadar, conform criteriului conținutul litigiului, inclusiv mijloacele de apel, atât cele dorite, cât și cele reale, hotărârea trebuie să permită examinarea punct cu punct a fiecăreia din solicitările reclamantului pe fond, fără a le respinge pe careva din ele, și să ofere motive clare pentru respingerea lor. În ceea ce privește faptele, judecătorul trebuie să le reexamineze pe cele care sunt principale în recursul reclamantului. Astfel, dacă reclamantul ridică numai problema mijloacelor procedurale, nu poate reproșa în continuare judecătorului că nu s-a pronunțat asupra faptelor (Potocka și alții împotriva Poloniei, pct. 57).

În speță, instanța de recurs este în imposibilitate să exercite un control de legalitate a hotărârii Curții de Apel Chișinău, or soluția instanței de fond este bazată în exclusivitate pe faptul că actul administrativ individual defavorabil este emis cu încălcarea procedurii stabilite, fără a ține cont de explicațiile părților cu privire la situația de fapt și motivarea în drept a acestora.

Prin urmare, încălcarea rolului activ de către judecătorii fondului prin omisiunea de a analiza argumentele ce nu se referă la procedura de emitere a actului administrativ, denotă imposibilitatea exercitării controlului de legalitate a hotărârii atacate.

Or, reexaminarea faptelor și probelor în procedura de recurs poate fi efectuată numai dacă instanța de fond le-a dat apreciere. De altfel, refuzul unei instanțe de a se pronunța în mod independent asupra anumitor aspecte de fapt cruciale pentru soluționarea litigiului cu care a fost sesizată ar putea constitui o încălcare a art. 6 § 1 (Terra Woningen B.V. împotriva Țărilor de Jos, pct. 53-55).

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

În asemenea condiții, instanța de recurs este impusă să examineze cauza de la început și să înlocuiască aprecierile date anterior circumstanțelor de fapt și de drept de către instanțele inferioare cu cele proprii, ceea ce este contrar procedurii de recurs stabilite în Codul administrativ. De fapt, Curtea Supremă de Justiție este impusă să acționeze ca o instanță de fond și nu ca o instanță de ultim nivel, competentă să examineze recursul (a se vedea cauza Covalenco v. Republica Moldova din 16 septembrie 2020, cererea nr. 72164/14, pct. 25).

În această conjunctură considerăm că controlul judecătoresc a cărui realizare o impun dispozițiile articolului 36 alin. (2) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016 pentru instanța de recurs în materie de contestație a hotărârilor Curților de Apel Chișinău, constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție, or, instanța de recurs are competență limitată în privința faptelor.

Mai mult, chiar și în ipoteza aplicării excepției din art. 247 Cod administrativ și examinării cauzei în ședință de judecată (care se desfășoară fără întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată și fără a administra noi dovezi), în cazul când: nu au fost stabilit toate circumstanțele de fapt și drept importante soluționării cauzei, ori nu le-a fost dat apreciere; nu au fost apreciate probele decisive; cauza nu a fost examinată în fond, ș.a., instanța de recurs urmează să acționeze ca o instanță de fond ceea ce este contrar limitelor stabilite de lege ale examinării recursului și concluziilor expuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Covalenco v. Republica Moldova din 16 septembrie 2020, cererea nr. 72164/14.

În consecință, conchidem că neregulile expuse supra nu pot fi înlăturate decât prin casarea hotărârii de fond și trimiterea cauzei la rejudecare, or altfel va fi încălcat dreptul părților la soluționarea cauzei cu respectarea dublului grad de jurisdicție.

Suplimentar, considerăm necesar a menționa că art. 36 alin. (2) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, încalcă principiul unicității reglementării în materie, potrivit căruia reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.

Este adevărat că un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsură în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act.

În cazul de față, nu există nicio conexiune între împuternicirile instanței de recurs care sunt prevăzute exclusiv de Codul administrativ, și domeniul de reglementare a Legii cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016.

În acest context, se învederează că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, se accentuează că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară.

De asemenea, trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 134 alin. (3), potrivit cărora „Curtea Constituțională garantează supremația Constituției”. Astfel, conchidem că reglementarea adoptată cu nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice.

Or, justițiabilii sunt într-o situație imprevizibilă și neclară, vis-a-vis de împuternicirile instanței de recurs, și anume care împuterniciri vor fi aplicate la examinarea litigiilor deduse judecării, cele stipulate în art. 36 alin. (2) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, sau cele prevăzute în art. 248 din Codul administrativ.

Prin urmare, considerăm că introducerea în Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, a împuternicirilor instanței de recurs, este contrar art. 23 alin. (2) din Constituție prin raportare la prevederile art. 3 alin. (1) lit. c) și d) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017.

Pe cale de consecință, este necesar de menționat că în pct. 45 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 5 din 6 martie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.10 pct.4 și pct.5 din Legea nr.845-XII din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, Curtea a menționat că exigențele statului de drept presupun *inter alia* asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41).

În pct. 51, 52 și 64 din aceeași Hotărâre, Curtea a precizat că „în Hotărârea nr.26 din 27 septembrie 2016, s-a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile. Prin urmare, Curtea reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise. Curtea a subliniat că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Or, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative (HCC nr.2 din 30.01.2018, §45).

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁵

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

Art. 36 alin. (2) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, *dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare.*

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁶

Declarăm pe propria onoare că informațiile prezentate Curții Constituționale sunt veridice.

Președintele ședinței,
judecătorul Tamara Chișca-Doneva

judecătorii Nina Vascan

 Nicolae Craiu

 Aliona Miron

 Ala Cobăneanu

Data: 19 octombrie 2022

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

Dosarul nr. 3ra-694/22
2-22012826-01-3ra-13072022

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând din oficiu chestiunea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana David împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ

constată:

La 26 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Tatiana David a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă acțiunea.

A fost anulat actul de constatare nr. 423/26 din 29 decembrie 2021, emis de către Autoritatea Națională de Integritate.

La 26 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 1 august 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii recurate, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.12¹ alin. (1) și (2) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra

conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Totodată, conform §79-80 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Conform § 82-83 din aceeași hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Raportând la caz, prevederile enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a ridica din oficiu excepția de neconstituționalitate și anume a prevederilor alin. (2) din art. 36 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, potrivit căroră „dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare”.

Or, după cum se constată în speță, obiectul excepției și anume prevederile alin. (2) din art. 36 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, potrivit căroră „dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare”, intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată din oficiu de către instanța de judecată, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei, precum și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale pe acest obiect.

Drept consecință, ca rezultat al ridicării din oficiu a excepției de neconstituționalitate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va dispune amânarea examinării cauzei în ordine de recurs, reieșind din dispozițiile art. 12¹ alin. (3) CPC, conform căroră ridicarea excepției de

neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Din considerentele enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a ridica din oficiu excepția de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale și dispune amânarea examinării cauzei în ordine de recurs până la pronunțarea de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu 195 Cod administrativ, art. 12¹ CPC, art. 230 Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se ridică din oficiu excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (2) din art. 36 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, potrivit căroră „dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare”.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea, în vederea examinării constituționalității prevederilor alin. (2) din art. 36 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, potrivit căroră „dacă admite recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție nu poate trimite cauza la rejudecare”.

Se amână examinarea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, până la pronunțarea de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

semnătura

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

semnătura

Nina Vascan

semnătura

Nicolae Craiu

semnătura

Aliona Miron

semnătura

Ala Cobăneanu

Copia identică originalului

Ala Cobăneanu

